

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν Αθήναις φρ. 18 — 'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16 — 'Εν τῇ ἑξῆς. φρ. 22.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΛΗΣΤΗΣ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ποίαν ἄρά γε ἐντύπωσιν θά κάμουν εἰς τοὺς διευθύνον-
τας τὰ κοινὰ μας, πατέρας ἢ πάππους τῶν Βελενδζιακῶν
ἐγκλημάτων, τὰ κάτωθι δημοσιευόμενα ἀποσπάσματα ἐκ
τοῦ φυλλαδίου τοῦ Σωτηροπούλου, ὅπερ εἶχεν ἐκδώσει ὅτε
ὑπὸ τῶν ληστῶν ἡχμαλωτίσθη; Δὲν εἴμεθα ἀληθῆς Νέμε-
σις φέροντες ὡς δέσμας ὅπως πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τοῦ
ἄβρου των δέρματος τοὺς κάτωθι αἱματηροὺς λόγους τῶν
πρὸ δεκατετραετίας αἰχμαλωτισάντων τὸν κ. Σωτηρόπου-
λον ληστῶν; Αὐτὸν ἐκείνον τὸν κ. Σωτηρόπουλον περὶ οὗ
ἡ ἐφημερίς τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἔγραψεν ὑπὸ τὸ πῶς κλε-
φτοφανάρου: «**ὕποτεθεῖσθω ὅτι εἶναι ἔνοχος καὶ
ὑπουργός τις,**» κατόπιν δὲ ἄλλης διαταγῆς κομισθείσης
ἐζήτησε νὰ ἀφαιρήσῃ ἐκ τῆς κυκλοφορίας τοῦ δημοσίου τὰ
τυπωθέντα μετὰ τὴν ἀδελφικὴν αὐτὴν κατηγορίαν φύλλα;
'Ο κ. Σωτηρόπουλος ὅστις ἐξ ὅλου του τοῦ ἐξωτερικοῦ βίου
φαίνεται ἄνθρωπος μετὰ ἀφρονον συνειδήσιν, πρῶτος θὰ ἀνα-
γνωρίσῃ τὴν ἀλήθειαν τῶν ληστρικῶν λόγων, οὗς καὶ θὰ
ἐλησμόνησε τώρα μετὰ τόσους ἐνιαυτοὺς εὐδαίμονος πολι-
τικοῦ βίου, καθ' ὃν φίλεργος ὡς μέλισσα ὁ κ. Σωτηρόπου-
λος καὶ φειδωλὸς τοῦ χρήματος ὡς ἡ παρθένος τοῦ κάλ-
λους της, κατώρθωσε πρὸ πολλοῦ ν' ἀποσβέσῃ καὶ τὰ τε-
λευταία οἰκονομικὰ ἔχνη τῆς φοβερᾶς ἐκείνης αἰχμαλωσίας.
'Εὰν σήμερον βλέπῃ τὰ δύο ὀνόματα τὰ ἀποτελοῦντα τὸν
τίτλον τοῦ ἀρθριδίου μας τόσῳ σφικτὰ συνδεδεμένα, ὡς νὰ
ἦσαν ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ αὐτοῦ φόβου ἐν τῷ αὐτῷ λημερίῳ,
μὴ ἀπορήσῃ, μηδὲ λυπηθῇ. 'Η πολιτικὴ, τῆς ὁποίας ἐχρη-
μάτισε πρωτοεργὸς καὶ αὐτὸς, προσεπέλασε τόσον πολὺ
μετὰ τὴν μεταπολίτευσιν τὴν ληστείαν, ὥστε μὰ τὸν διά-
βολον ἀγνοοῦμεν ποῖα τῶν δύο ὁμογαλάκτων ἀδελφῶν δι-
καιούται νὰ ἀμνηστεύσῃ τὴν ἄλλην, ἢ ληστεία τὴν πολι-
τικὴν ἢ αὐτὴ ἐκείνην;

Δακρύσατε, κύριοι Σωτηρόπουλοι, εἰς τοὺς προφητικoὺς λό-
γους τοῦ ληστοῦ Λαφαζάνη. Εἴπατε εἰς αὐτοὺς ὅτι εἶχον
δίκαιον νὰ πιστεύσωσιν ὅτι περισσότερα ἐγκλήματα κρύπτει

ὁ ταχυδακτυλουργικὸς πῖλος τοῦ φράγκου ἀπὸ τὴν αὐτοκα-
ταδικασθεῖσαν νὰ ὁμοιάζῃ πρὸς νύκτα φουστανέλλαν τοῦ
παλληκαριοῦ καὶ διὰ τοῦτο τόσον ἐπιμελῶς μετὰ ξύγγι ἀλει-
φομένην. Οἱ Λύγκοι καὶ οἱ Κίτσοι εἶχον τὸ «**ἔσσημά**» των,
ὅπως ὠνόμαζον εἰς τὴν ὀρεινὴν αὐτῶν γλῶσσαν τὸ αἶσθη-
μα. Εἰς τὴν ἐκδίκησιν καὶ τὴν σκληρὰν ἀνάγκην ἡδύνατό
τις νὰ ἀποδώσῃ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ αἰσθήματος ὅπερ
ᾤθει τοὺς ἄνδρας ἐκείνους νὰ ἀχαλοῦν κόσμον καὶ νὰ
διαρπάζουν περιουσίας. 'Αλλὰ σεῖς, πολιτικοὶ μετὰ τὸ
1862, ποῖον αἰσθημα ἢ αἶσθημα σὰς ᾤθησε νὰ εὐνοήσητε
μέχρι τοῦδε τὸν ληστρικὸν χαρακτῆρα τῆς ἐλληνικῆς διοι-
κήσεως, ἄνευ τοῦ ὁποίου κατὰ τὴν ἐπίσημον ὁμολογίαν
τῆς «**Ἑρμῆς**» αἱ πρόσοδοι τοῦ Κράτους θὰ ἦσαν διπλάσιαι;
Τί ἄλλο ἄλλ' ἢ διότι τὴν πολιτικὴν, ὡς ἐν εὐαγγελικῇ
ταπεινοφροσύνῃ ὁμολογεῖ ὁ κ. Σωτηρόπουλος πρὸς τοὺς λη-
στάς Λαφαζάνην καὶ Εὐθύμιον, κατεστήσατε «**πόρον ζωῆς**»;

Τώρα καταφαίνεται πόσον δίκαιον εἶχον οἱ μετὰ τὴν
Μεταπολίτευσιν ἀναφανέντες λησταὶ οἱ ἀναπετάσαντες τὴν
σημαίαν τῆς ἀνταρσίας κατὰ τῆς κοινωνίας καὶ τῆς πολι-
τείας. Οἱ λησταὶ ἐκεῖνοι ἡδύναντο μετὰ δικαίου νὰ ἐπα-
ναλάβωσι τὴν πυρίνην γλῶσσαν τοῦ Καρόλου Μοῦρ ἐν τοῖς
Λησταῖς τοῦ Σίλλερ. Αὐτὸς δεικνύων εἰς τὸν ἐλθόντα νὰ
λάβῃ τὴν ὑποταγὴν τοῦ ἀπεσταλμένου πνευματικόν τοὺς
πολυτίμους λίθους οὗς ἔφερον ἐπὶ τῶν δακτύλων του ἔλε-
γεν: «**Βλέπεις αὐτὸν τὸν ἀδάμαντα; Τὸν ἀπέσπασα μετὰ
τῆς σαρκὸς του ἀπὸ χειρὸς πρωθυπουργοῦ ὅστις ἐκ τοῦ
ὄχλου ἀνυψώθη εἰς τοιαύτην κοινωνικὴν βαθμίδα δυνάμει
κλοπῶν καὶ διαφθορῶν. Βλέπεις αὐτὸ τὸ ρουμπίνι; Τὸ
ἔλαβον φονεύσας ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὅστις πρὸς
πλουτισμὸν ἔδωκε εἰς πλειστηριασμὸν τὰς δημοσίας θέ-
σεις. 'Ο ἀχάτης αὐτὸς ἀνῆκεν εἰς ἄλλο θυμὸν μου, εἰς κλη-
ρικὸν ὅστις μετὰ τὰ φλωρία ἡδύνατο νὰ πωλήσῃ ἐκ νέου τὸν
Χριστὸν του.**»

Καὶ ὁ ποιητικὸς ληστὴς Μοῦρ καὶ οἱ πραγματικοὶ τοῦ
Σωτηροπούλου λησταὶ εἶχον καρδίαν μαλακωτέραν αὐτῶν
τῶν πεπολιτισμένων ληστῶν, τοὺς ὁποίους προστατεύει ὁ
νόμος, ἐδὲ μὴ δυνάμενος νὰ γεννήσῃ μέγαν ἄνδρα, κατὰ τὴν
ἐλευθεριάζουσαν γλῶσσαν τοῦ Σίλλερ, ἐνῷ ἡ ἐλευθερία καὶ

μόνη γεννᾷ κολοσσούς, ἡ δρεινὴ ἐκείνη κλέφτικη ἐλευθερία, ἡ μήτηρ τοῦ Καραϊσκάκη καὶ τοῦ Κολοκοτρώνη.

Ἄφου δὲν ἐμποιῇ ἐντύπωσιν ἐπὶ τῶν διεσθαρμένων ἢ ἀγανάκτησις τῆς ἐντίμου κοινωνίας, ἃς ἀκουσθῇ ἡ φωνὴ τῶν ληστῶν συνομιλούντων μετὰ τοῦ κ. Σωτηροπούλου :

Ληστής. — Καὶ τί εἶναι τὰ ἰδικὰ μας ἐγκλήματα ἀπέναντι τῶν ἰδικῶν σας ; Καθεὶς ἀπὸ ἡμᾶς ἡ ἐπλήγωσεν ἢ ἐφόνευσεν κἀνένα ἀσυνείδητον ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐκυνηγούσε καὶ μᾶς κατέτρεχεν ἀδίκως, ἐνῷ σεῖς ἐκάματε μίαν ἐπανάστασιν, ἐρρίψατε ἀπὸ τὸν θρόνον τοῦ ἑνα Βασιλέα, ἐσκοτώσατε τόσους ἄνθρώπους, ἐδυστυχίσατε τόσας οἰκογενεάς, καὶ ἐφορτώσατε τὸ ἔθνος μὲ μεγάλα χρέη, τὰ ὅποια δὲν θὰ ἤμπορέση νὰ πληρώσῃ ποτέ. Καὶ ὅμως ἐνῷ σεῖς κάθησθε ὡς καλοὶ οἰκοκυραῖοι καὶ ἀπολαμβάνετε ὅλα τὰ ἀγαθὰ, ἡμεῖς κατεδιώχθημεν ὡς ἀγρία θηρία, καὶ τὰ μεταβατικά σώματα ἔφαγαν τὰ πρόβατά μας, κατέστρεψαν τὰ σπῆττα μας, ἠτίμασαν τὰς ἀδελφάς μας καὶ μᾶς ἔφεραν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ γενῶμεν λησταὶ καὶ νὰ τρέχωμεν εἰς τὰ βουνὰ διὰ νὰ γλυτώσωμεν ἀπὸ τὴν λαιμητόμον καὶ νὰ ἀποθάνωμεν ὡς ἄνδρες· δὲν μᾶς λέγεις διὰ ποῖον λόγον οἱ καπελάδες οἱ πολιτικοὶ δὲν καταδιώκονται, μήπως τάχα τοὺς ἡμνήστευσεν ἐκεῖνους κανεῖς ;

Σωτηρόπουλος. — Ὅλοι αἱ πράξεις, ἀπήντησα, αἱ ὅποια γίνονται διὰ πολιτικούς λόγους φέρουσιν ἄλλον χαρακτήρα καὶ ὅταν ἐπιτύχῃ ὁ σκοπὸς αὐτῶν θεωροῦνται ἀμνηστευμένοι ἀπὸ τὸ ἔθνος τὸ ὁποῖον παραδέχεται τὸ ἀποτέλεσμα· ἐπομένως δὲν ἡμποροῦν ποτέ οἱ ἐκθρονίσαντες τὸν βασιλέα νὰ ἐξομοιωθῶσι μὲ ἐκεῖνους, οἱ ὅποιοι ἔκαμαν φόνους, κλοπὰς, ληστείας καὶ ἄλλα ἀτομικὰ ἐγκλήματα· καθόσον οἱ πρῶτοι ἐργάζονται διὰ τὰς ἐλευθερίας τοῦ ἔθνους (!!!).

Ληστής. — Ἄς ᾔναι, εἶπεν ὁ ληστής, σοῦ χαρίζω τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Ὀθρίου καὶ τὴν ἐκθρόνισιν τοῦ Ὀθωνος, διότι ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι καὶ ἐκεῖνος τὸ ἐπαράκαμεν, ἀλλὰ τί εἶχον νὰ κάμουν μὲ τὰς ἐλευθερίας τοῦ ἔθνους τὰ κινήματα τοῦ Φεβρουαρίου καὶ τοῦ Ἰουνίου, εἰς τὰ ὅποια ἐχύθη τόσον αἷμα ; αὐτὰ ἐγίνοντο μόνον καὶ μόνον διὰ τὴν ἐξουσίαν, ποῖος νὰ τὴν πρώτοπαρῇ καὶ ἔπρεπε νὰ δικασθῶν καὶ νὰ τιμωρηθῶν οἱ πρωταίτιοι· ἐκτὸς τούτου καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας ἔγειναν πολλὰ κακὰ ἀπὸ τοὺς τρανοὺς καὶ ὅμως κανεῖς δὲν τοὺς κυνηγᾷ, πολλοὶ δὲ ἀπὸ αὐτοὺς εἶναι βουλευταὶ· αἱ φυλακαὶ καὶ ἡ λαιμητόμος εἶναι μόνον διὰ τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς μικροὺς, διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ὅσον καιρὸν ζήσωμεν ἔχομεν σκοπὸν νὰ κυνηγούμεν τοὺς πολιτικούς.

Αὐτοὶ οἱ τρανοὶ, εἶπεν ὁ πρεσβύτερος τῶν μαυροφορεμένων, δὲν ἤξεύρουν τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὴν λαιμητόμον διὰ τὰ παληκάρια· ἔτσι τὸ ἔκαμε καὶ ὁ Ὀθων, ἀλλὰ τί ἐκέρδισε ; δὲν ἦτο καλλίτερον τόσα παλικάρια ὅπου ἔκοψε νὰ τὰ βάλλῃ εἰς ἕνα νησί καὶ νὰ τὰ φυλάγῃ ζωντανὰ, διὰ νὰ χρησιμεύουν μίαν ἡμέραν καὶ δι' αὐτὸν καὶ διὰ τὴν πατρίδα ;

Καὶ μ' ὅλα ταῦτα, ἀφεντικὸν, ἐπρόσθεσεν ἕτερος τῶν ληστῶν, ἡμεῖς οἱ κακούργοι, ὡς μᾶς ὀνομάζετε, εἴμεθα καλλίτεροι ἀπὸ σᾶς, διότι ἐνῷ ἡμπορούσαμεν τώρα νὰ σὲ φονεύσωμεν, δὲν τὸ κάμνωμεν, ἀλλὰ θέλομεν νὰ πάρωμεν ὀλίγα χρήματα ἀπὸ τὰ πολλὰ ποῦ ἔχεις, διὰ νὰ ζήσωμεν καὶ ἡμεῖς, διότι ἐὰν πέρνωμεν πάντοτε διὰ τῆς βίας ἀπὸ τοὺς ποιμένας καὶ τοὺς χωρικοὺς ψωμί, κρέας, κρασί καὶ ὅ,τι ἄλλο μᾶς χρειάζεται χωρὶς νὰ πληρώνωμεν, ὀλίγον καιρὸν ἡμποροῦμεν νὰ διατηρηθῶμεν. Μᾶς ἐπληροφόρησαν θετικῶς ὅτι ἔχεις μετρητὰς εἰς τὴν τράπεζαν διακοσίας χιλιάδας δραχ-

μὰς καὶ ἄλλας διακοσίας καὶ ἐπέκεινα ἀξίζουσιν τὰ κτήματά σου καὶ κατ' ἀρχὰς εἴχομεν σκοπὸν νὰ ζητήσωμεν ἐξαγορὰν τριακοσίας χιλιάδας δραχμὰς, διότι μὲ τὰς ἄλλας ἑκατὸν αἱ ὁποῖαι ἤθελον μείνει ἡμπορεῖς νὰ περάσῃς ἐξαίρετα τὴν ζωὴν σου, ἀφού μάλιστα δὲν ἔχεις παιδιὰ, ἀλλ' ἐσυλλογίσθημεν ὅτι ὡς πολιτικὸς ἄνθρωπος ἔχεις ἀνάγκην νὰ κάμῃς πολλὰ ἐξοδα καὶ ὅτι εἶναι κρῖμα ἀπὸ τὸν Θεὸν νὰ σοῦ ἀφαιρέσωμεν τὰ μέσα τοῦ νὰ διατηρῇς τὴν ἐπιρροὴν σου, διὰ τοῦτο μὲ τὸ γράμμα τὸ ὁποῖον ἀφήκαμεν ἀπόψε εἰς τὴν κυρίαν ἐζητήσαμεν μόνον ὀγδοήκοντα χιλιάδας δραχμὰς τὰς ὁποίας ἐλπίζομεν νὰ λάβωμεν χωρὶς δυσκολίαν, ἐὰν ὅμως δὲν μᾶς δώσῃ ἡ κυρὰ στέλλομεν καὶ ἡμεῖς πρὸς αὐτὴν τὸ κεφάλι σου.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Τί φοβερά εἶσαι, ὦ θεῖα Πρόνοια ! Διατί νὰ προσβάλῃς δι' ἡμιπληγίας τὸν δεξιὸν βραχίονα τοῦ κ. Τομαροπούλου καὶ ὄχι τὸν ἀριστερόν ; Δὲν ἐγνώριζες ὅτι ἡ δεξιὰ χεὶρ ἦτο ἡ ἐργατικὴ Μέλισσα ἥτις ἔγραφεν, ὑπέγραφεν, ἐλάμβανε καὶ ἀπελάμβανε ;

Προσωρινῶς ὁ κ. Κουμουνδούρος ἔγεινεν τρικέφαλος ὑπουργὸς ὑπὸ τετάρτην κεφαλὴν πρωθυπουργοῦ. Ὁ γέρον Ἄτλας κρατεῖ ὀλόκληρον κόσμον ἐπὶ τῆς σπονδυλικῆς του στήλης ἥτις θὰ εἶναι αὐτὰς τὰς ἡμέρας εἰς διηνεκὴ θερμότητα· ἐνῷ οἱ πτωχοὶ Συνάδελφοί του, Σωτηρόπουλος καὶ Παπαμιχαλόπουλος, παρ' ὧν ἀφῆρσαν τὸ δεύτερον ἐφάπλωμα, ῥιγῶσιν ὡς ἀμαρτωλοί. Διὰ τὸν πρῶτον μάλιστα λέγεται ἐπιτηδὲς ἐγένετο τοῦτο, ὅπως βαθμηδὸν τὸν συνειθίσουν διὰ τὸ φρέσκο τοῦ καλοκαιριοῦ.

Ἡ *Παλιγγενεσία* εἰς ἐν τῶν τελευταίων δελτίων τῆς ὑπεστήριξε τὴν μωρατικὴν θεωρίαν ὅτι τὰ σατυρικά φύλλα συνήθως δὲν ὑπερασπίζουσιν κόμματα. Εἰς τὴν ψευδῇ ταύτην παρατήρησιν προέβη ἡ συνάδελφος μωρατίτσα ἐνεκα τῆς λύπης ἣν αἰσθάνεται βλέπουσα τὰ φύλλα ταῦτα νὰ πολεμῶσι τὸν κ. Κουμουνδούρον χωρὶς νὰ ὑπερασπίζονται τὸν κ. Τρικούπη. Ἐπρεπεν ἄρ' γε ἐκ τῆς τακτικῆς αὐτῆς νὰ πεισθῇ ὁ κόσμος ὅτι ἐὰν δικαίως δυσπιστῇ πρὸς τὸ κόμμα τοῦ κ. Κουμουνδούρου ἐπίσης ὀφείλει καὶ νὰ μὴν ἔχῃ ἐμπιστοσύνην καὶ πρὸς τὴν σιμοπουλικὴν φατρίαν τοῦ κ. Τρικούπη ; Νὰ μὴ πεισθῇ, *Παλιγγενεσία* μου, ἀλλ' ἀντὶ τούτου νὰ διδαχθῇ ὅτι τὰ σατυρικά φύλλα οὐδέποτε ὑποστηρίζουσιν κόμματα καὶ ὅτι μόνον διὰ τὸν πλατωνικὸν τοῦτον λόγον δὲν γράφουσιν πανηγυρικοὺς ὑπὲρ τοῦ Τρικούπη.

Μάθε λοιπὸν, ὦ βουτηγμένον εἰς τὰ ρουσφέτια καὶ τὰς ἐπαγγελίας σαχλόφυλλον, ὅτι ἐκ τῶν ἐνταῦθα σατυρικῶν ἐφημερίδων καὶ ὁ *Ραμπαγᾶς* καὶ τὸ *Μὴ Χάγεσαι* πρὸ τῆς τελευταίας πρωθυπουργίας τοῦ κ. Τρικούπη καὶ ὀλίγους ἔτι μῆνας ἐπ' αὐτῆς ἦσαν καθαρὰ φύλλα *Τρικουπικά*. Εἰς τὴν λέξιν αὐτὴν οἱ χαῦνοι ἐκ τῶν ἀμαρτιῶν ὀφθαλμοὶ σου ἀνοίγονται καὶ μετὰ σπασμωδικῆς ταχύτητος ἐρωτᾷς : τί πῆραν ; τί πῆραν ; Ἰδοὺ λοιπὸν τί πῆραμε : Τὴν πεποιθήσιν ὅτι καὶ εἰς τὸ κόμμα τοῦ Τρικούπη ἐμφωλεύει ἡ φύλλο-θήρα τῆς συναλλαγῆς καὶ ὅτι ὁ ἀρχηγὸς του περιστοιχού-